

Спосіб вимірювання артеріального тиску та значення розтяжності артерій включає накладення компресійної манжетки на проксимальну ділянку кінцівки пацієнта, підвищення тиску в ній до величини на 30-40 мм рт.ст. вище систолічного тиску пацієнта. Проводять плавне зниження тиску в манжетці із заданою швидкістю (1.5-2 мм рт.ст. на період серцевих скорочень), синхронну реєстрацію поточного значення тиску в манжетці, реограму артеріальних судин під манжеткою і артеріальних судин дистальної ділянки кінцівки. Проводять вимірювання тиску в манжетці як систолічного артеріального тиску в артерії під манжеткою, в момент останнього максимуму реограми судин під манжеткою, що передуює появі першої синхронної пульсації на реограмі артеріальних судин дистальної ділянки кінцівки, що по амплітуді перевищує 10-20 % зареєстрованої максимальної амплітуди реограми артеріальних судин дистальної ділянки кінцівки. Проводять вимірювання тиску в манжетці як діастолічного артеріального тиску в артерії під манжеткою в момент мінімуму $U_{\text{мін}}$ реограми судин під манжеткою в періоді серцевих скорочень, в якому часовий інтервал значень сигналу менших $U_{\text{мін}} + \Delta$ буде мінімальним, при Δ рівному 10-20 % зареєстрованої максимальної амплітуди реограми артеріальних судин під манжеткою. Додатково реєструють базисний опір ділянки кінцівки під манжеткою. За зареєстрованими даними вимірюють його значення $R_{\text{б1}}$ в часовий момент вимірювання систолічного артеріального тиску САТ. Вимірюють базисний опір $R_{\text{бРi}}$ і амплітуду реограми ділянки кінцівки під манжеткою $\Delta R_{\text{Рi}}$ при будь-якому потрібному значенні тиску в манжетці $P_i < \text{ДАТ}$. Розраховують розтяжність артерій під манжеткою $S_{\text{Рi}}$.